

i Danmark skulde staa tilbage i Sammenligning med Forholdene i andre Lande, og største Delen af den civiliserede Verden har jo den lave Valgretsalders —, men fordi det er ganske klart, at man ved denne Lejlighed ikke kan naa frem til en større Nedsættelse af Valgretsalders end til 25 Aar; det var klart allerede under det forrige Folketing overfor det daværende Flertal i Landstinget, og det er ganske klart nu. Det er ogsaa ganske klart efter Befolkningens Afstemning den 26. April, at man vil anse en Nedsættelse af Valgretsalders til 25 Aar for at være hensigtsmæssig. Vi agter altsaa med Hensyn til Forhandlingen om Grundlovssagen at modtage det Tilbud, som Ordføreren, Hr. Jensen-Sønderup, gav om en Forhandling om de forskellige Spørgsmaal, og vi vil gerne prøve, hvad der kan komme ud af den, selv om den Forhaandserklæring, hvorved Regeringen har bundet sig til ikke at gennemføre andet, end hvad den kan faa ogsaa de Konservative med til, paa Forhaand har stillet Forhandlingen ugunstigt. Jeg vil dog gerne sige, at jeg af een Grund er tilfreds med den Formulering, som den højtærede Statsminister har givet af denne sin Opfattelse, at han ikke har sagt, at han kun vil være med til, hvad de Konservative kan blive enige i, men at han udtrykkelig har sagt, at han kun vil være med til, hvad alle de fire Partier kan enes om. Jeg er tilfreds med, at han har valgt den Formulering, fordi det dog udelukker, at visse reaktionære Tilbøjeligheder hos Dele af det konservative Folkeparti kunde drive Venstre bort fra noget i den nuværende Forfatning, som de to Partier i Sammenhæng havde Flertal til at foretage Ændringer i, hvis der var saadanne Tendenser — og man skal ikke forsværge noget for Tiden. Thi at der er en reaktionær Stemning i Verden for Øjeblikket, og at de Konservative glæder sig over denne reaktionære Stemning for Øjeblikket og gerne vil udnytte den, det forstaar jeg godt. Derfor er jeg tilfreds med, at den højtærede Statsminister har afskaaret mulige reaktionære Stemninger fra ved denne Lejlighed at gøre sig gældende herhjemme.

Jeg har endnu kun en Bagatel at nævne. Det er en lille Ændring, som

ikke hører ind under det politiske, men som melder sig paa Grund af en Ændring i Valgloven. Vi indførte i Valgloven af 11. April 1920 en Bestemmelse om, at Stedfortræderne for de valgte Folketingsmænd ikke blot skal give Møde her i Rigsdagen i Tilfælde af, at Mandatet bortfalder, men ogsaa, naar efter Forretningsordenens Bestemmelse længere Orlov gives i Sygdomstilfælde eller af anden nødvendig Aarsag. Alle var enige om, at det var hensigtsmæssigt at indføre en saadan Ordning, fordi Folketingsvalgmaaden hyppigt vil give sig saadanne Udslag, at Flertallet i Folketinget ikke er stort, og Sygdom da ikke bør kunne forrykke Flertallet. Det vilde da være naturligt, at den samme Ordning kom til at blive gældende for Landstingets Vedkommende. Men for at indføre en tilsvarende Ordning for Landstingets Vedkommende er der en Sætning i Grundloven, som danner en Hindring, idet der udtrykkelig om Stedfortræderne for Landstingsmændene staa, at de kun træder til i Tilfælde af Mandaternes Bortfald. Hvis man vil skabe Ensartethed med Hensyn til Stedfortræderne, maa der derfor foretages en saadan lille Ændring. Jeg henstiller dette til Overvejelse.

Jeg skal slutte med at udtale Haabet om, at den Enighed, der fra Regeringens Side tilstræbes med Hensyn til Grundlovssagen, ogsaa maa give sig Udtryk i Villighed til at yde noget for at opnaa Tilslutning fra vor Side og fra de Vælgeres Side, der slutter sig til vor Opfattelse. Jeg tror, at man fra alle Sider vil finde det særdeles ønskeligt, om Grundlovsændringen kunde vedtages enstemmigt og saaledes, at alle Folketingsmænd ønskede at bekræfte den efter den kommende Valgdag, og alle Vælgere her i Landet at stemme for den; men Ansvaret for Grundlovssagens videre Forløb ligger jo nu ganske i den Regerings Haand, som har Flertal i begge Ting. Vi ved, hvilke Vilkaar der i saa Henseende forfatningsmæssigt er for os. Vi vil nu benytte disse Vilkaar til at skabe den bedst mulige Grundlov og den hurtigst mulige Gennemførelse af Forslaget til Grundlovsændringen, for at det endelige Valg, hvorved Slesvigerne indtræder i fuld Ret sammen med os øvrige, kan finde Sted.